

BukoVINKY

Číslo 4 - 2019/2020

Milí priaznivci nášho časopisu!

Zdravíme všetkých v tomto náročnom období. Zima, škola, vysvedčenie, učenie, skúšanie, chrípka, soplík a podobne. Kľúčové slová tohto náročného času. Ale do tejto slovnej zásoby patria aj slová aj olympiády, súťaže, lyžiarsky kurz, ples, karneval. Povinnosti aj zábava, písomky aj oddych, známky aj

Vrcholí zima, blížia sa jarné prázdniny. A tak si oddýchnite, načerpajte nové sily, budete ich potrebovať.

Napríklad deviataci na testovanie, blížiace sa talentovky a podobne. Tak sa všetci držte, otužujte sa, aby ste boli zdraví a čítajte. Sme tu pre každého.

Vaše BukoVINKY

Zimná nálada

Zima, zima zimička
krásna si ako pesnička.

Zima, zima, zimička
sadneš si nám na líčka.

Budeš nám líčka červenou farbou maľovať
pokým tu budeš stále kraľovať.

Hoci sniežik nepadá
smutná je naša záhrada.

Vietor, mráz či dáždik zimný
vládnu si tam v tento čas krutý.

Slniečko za zubí zimne
ešte stále na oblohu len občas sem-tam
kukne

teplé lúče schováva si
hladká smutne naše vlasy.

Tešíme sa na prázdniny
budeme sa lyžovať či sánkovať.

Užijeme si peknej zimy
na školu budeme len spomínať.

Pripravila: redakcia

Lyžovačka

Sobota 7:00.

Keď som sa zobudil naraňajkoval som sa, pomohol som tatovi odniesť kufre a nasadol do auta. Čakali nás už ďalšie tri autá, pretože to je naša banda na lyžovačku, Kochrdoví, Encingeroví, Jankovičovi a samozrejme my. Lyžovačka mohla začať.

Cesta trvala štyri hodiny, asi po dvoch sme sa išli naobedovať do reštiky vyzerajúcej ako koliba, volala sa Tekovská Kúria.

Keď sme konečne dorazili do Vyšnej Boce, čo je banícka dedinka pod kopcom Čertovica, tam totiž chodievame lyžovať, ihrisko bolo ako vždy zasnežené. Ale nie veľa. Chalupa sa volala chalupa Bocianka.

To znamenalo, že lyžovať sa dá, ale najväčší vlek (kotva) nebude pustený. Sú tam tri vleky. Najmenší (detský) ten má tri stĺpy, väčší (pre pokročilých) ten má sedem stĺpov a najväčší (kotvový) ten tento rok nebol pustený.

Prvú vec, ktorú sme museli urobiť bolo pomôcť s nosením a vybalovaním vecí do izieb. Keď sme konečne dostali od dospelákov voľno, vybalili sme všetky spoločenské hry čo sme priniesli. Nakoniec sme si vybrali monopoly a zábava začala. Dohrali sme a ja som sa začal trochu nudiť. Išiel som si čítať. Každé ráno, okrem stredy, hneď po raňajkách sme sa išli lyžovať. Po zakúpení ski pasov sme išli na to, štyri hodiny zábavy na lyžiach. Hneď vedľa bol bufet, takže sme skoro každý deň mali hot dog.

V stredu sme išli do tatralandie, bola zima všetky vonkajšie tobogany a bazény boli zatvorené, teda až na termálny bazén, ten je otvorený vždy. Odišli sme asi o pol ôsmej. Cestou naspäť sme sa zastavili v MC Donalde na večeru. Cesta naspäť trvala asi hodinu, ale nám to pripadalo ako večnosť.

Deň potom (štvrtok) sme išli na sedačkový vlek do Skicentra Opalisko v dedinke Závažná Poruba, pochádza odtiaľ aj spisovateľ Milan Rúfus. Boli tam aj ďalšie tri vleky. Prvé dva boli pre úplných začiatčovníkov. Ten posledný tiež nebol nič moc, lebo keby som mal určovať do koľko rokov je bolo by to asi do šiestich rokov. Ale ten sedačkový bol super.

Po návrate na chatu sme išli večer na nočný pochod. Vymyslel ho môj táto. Dostali sme pokyny k nájdeniu pokladu. Mali sme odfoťiť obrázky v tuneli, odfoťiť štôľňu, odfoťiť kostol a kovového draka pri štôľni. Poklad boli Sprite a Cocacoly. Keď sme sa vrátili bola veľká disco. Trvala asi do druhej alebo tretej rána.

Posledný deň sme sa lyžovali vo Vyšnej Boci, slniečko svietilo a svah bol skoro prázdny.
Po večeri sme sa zbalili a na druhý deň sme ešte pred obedom odišli.
Bolo to super!!!

Koniec

Pripravil Ivko Dritomský, redakcia

Vysvedčenie

Vysvečko sme dostali,
domov sme hneď utekali.

Či bolo dobré a či zlé
odmena nás neminie.

Do nového polroka
kráčajme s chuťou
proroka,
všetko dobré rozšírime
a to horšie opravíme.
BukoVINKY stoja pri vás
Držia palce každému
z vás.

Pripravila: redakcia

CELÝ ŽIVOT PRED OČAMI

Autor: Marcel Chlaň - pokračovanie

KAPITOLA 4.: NOVÉ OBLASTI

Dnes ráno sme s maminkou, tatinkom a Tomáškom išli na výlet. Necestovali sme dlho a dorazili sme na ihrisko. Vedľa ihriska stála vysoká trojposchodová budova a bolo to všetko za plotom. Za veľkou budovou som zazrel veľkú oplotenú plochu. Chcel som ju viac preskúmať, ale mama nás ťahala do tej budovy. Vošli sme cez veľké dvere a zišli dole schodmi. V miestnosti plnej skriniek na nás čakala usmievajúca pani. Ukázala na modrú a zelenú skrinku s obrázkom šarkana a netopiera. Tam sme si odložili veci. Milá pani nás odvieďla hore po schodoch do miestnosti s ďalšími detičkami.

Ahá, toto je tá škôlka, o ktorej nám mamička rozprávala... zasvitlo mi v hlave. Obaja sme zamrznuto stáli na mieste a nemo pozorovali, čo robili ostatné detičky. Dievčatá sa hrali s bábikami, chalani budovali veľké stavby. Za stolom sedeli deti, čo kreslili.

Chlapec v zelenom tričku ku nám prišiel a pozdravil nás. „Ahoj, volám sa Martinko, chcete sa so mnou hrať?“ „Áno, ja sa volám Lukáško a toto je môj brat Tomáško.“ Odpovedal som. „Poďte!“ Matko šiel k dievčatám. „Toto je Anka, Zdenka, Hanka, Milka.“ Ukázal na dievčatá hrajúce sa s bábikami. „Toto je Jožo, Mário, Dominik, Dušan.“ Ukázal na chlapcov, ktorí sa hrali s kockami. Martin prišiel ku stolu, kde si niektorí kreslili. „Toto sú Gregor, Matiaš, Lea a Oliver.“ V rohu, za kuchynkou, sme videli jedno dievča. „A to je kto?“ spýtal som sa. „Saša.“ odpovedal Martin. „Poďme sa hrať.“ povedal Martinko nedočkavo. „Ako?“ spýtal som sa. „Poznáš lego?“ opýtal sa Tomáško. „Áno, ale tu ho nemáme.“ smutno odpovedal Martinko. „Môžeme sa hrať na vojakov!?“ navrhol veselo Martinko. „Ako sa to hrá?“ spýtal som sa. Každý si postaví vlastnú základňu aj zbrane za určitý čas a potom proti sebe bojujeme. „Ten, koho zastrelíme, vypadáva.“ povedal Martinko. „Tak poďme na to!“ povedal Tomáško.

Martin išiel za učiteľkou a niečo jej povedal. Vytiahla taký istý mobil, ako majú naši rodičia. Rozbehol som sa pre penové kocky a postavil z nich hradby. Do zásoby som si zobral štíty a dve pištoľky. Obliekol som si vestu a nasadil helmu. Vykukol som zo svojich hradieb a pozoroval Tomáškovu a Martinkovu hradbu. Martin strelil do mojich hradieb. Schoval som sa. Po výstrele moje hradby takmer spadli. Nenápadne som vykukol a Tomáš namieril na moje hradby. Tento krát už nevydržali a zosypali sa. Našťastie mám plán B. Zobral som si štít a zaútočil ako

v akčných filmoch. Martin aj Tomáš do mňa vystrelili. Náboje som však odrazil svojím štítom. Videl som, ako sa Martinove hradby trasú. Neváhal som a strelil do kocky, ktorá hradby držala. Martinová hradba sa zrútila. Martin zobral malý granát a hodil ho k Tomášovi. Už to bolo len medzi nami. Vybral meč a štít. Zrazu zo zrútených Tomášových hradieb vyšiel kanón. Ja a Martin sme dokorán otvárali ústa. Tomáš naštartoval a kanón vystrelil veľkú guču, ktorá nás oboch zasiahla.

„Ideme obedovať.“ povedala milá pani učiteľka. Spoločne sme si poupratovali hračky, umyli ruky a išli obedovať. Ako sme si pochutnávali na obede, prekvapila nás vysmiata mamička s oteckom.

Obaja sme sa za rodičmi rozbehli, aby sme im mohli všetko vyrozprávať. Cesta domou rýchlo ubehla a doma sme od únavy hneď sladko zaspali.

Čím chcem byť - kam po skončení školy???

Táto otázka trápi v poslednom čase našich deviatakov, ktorý v tomto období vyplňajú svoje prihlášky na stredné školy. Niektorí v tom majú úplne jasno, iní si trápia hlavičky a premýšľajú.

Naša redaktorka **Zuzka** je len piatačka, ale v tejto otázke je rozhodnutá.

Povedala nám že:

Ja by som chcela byť veterinárka. Veterinárna medicína sa študuje najmenej 6 rokov. Z veterinára je po ukončení štúdia odborník, ktorý je zároveň všeobecným lekárom, zubárom, rádiológom, anestéziológom a chirurgom. Aby veterinár mohol vykonávať toto povolanie, musí mať zvieratá veľmi rád.

V meste sa veterinár stará hlavne o psy a mačky, ale môže liečiť aj malé hlodavce, vtáky alebo hady. Vidiecky veterinár má na starosti kravy, kone, ovce, prasiatka a iné vidiecke zvieratá. Ale napríklad v Zoo lieči divoké zvieratá ako sú levy, hrochy, opice a veľa iných.

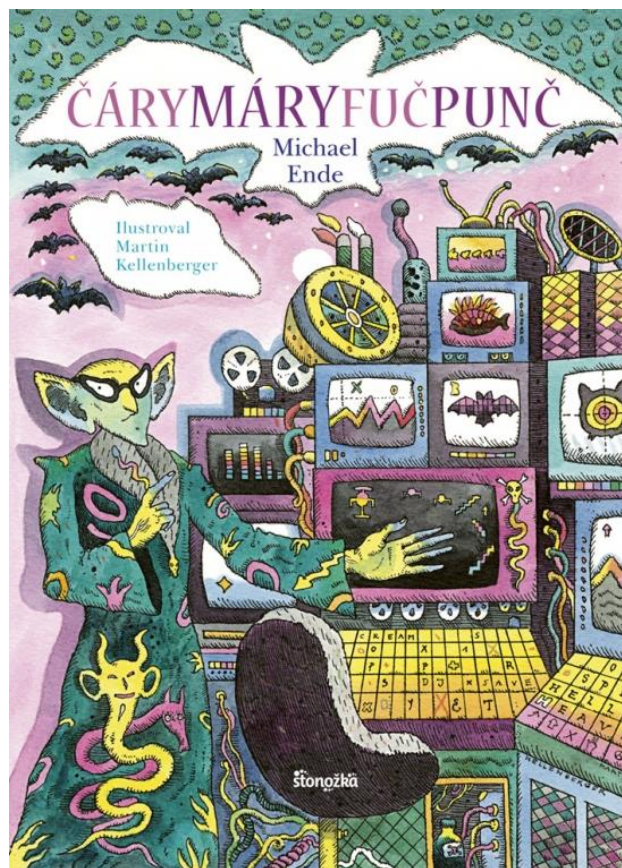

Tip na čítanie od redaktorky Zuzky Siváčkovej:

Čítanie je fajn

ČÁRYMÁRYFUČPUNČ

Je Silvester, ale vo vile Zlý sen sa nikto nechystá na oslavy. Čarodejnicky radca Belzebub Luhárovič a jeho teta Tyrania Upírová majú problémy. Rok sa končí, a keď do polnoci nesplnia plán zlých skutkov, pekelný zamestnávateľ ich odvolá z funkcií. Existuje iba jediná záchrana – uvariť a vypiť zázračný elixír, ktorý plní vyslovené priania. Maestro a madam striga sa teda v laboratóriu dajú do roboty. Tajnú procedúru však pozorne sledujú dvaja superšpióni, ktorých vyslala Najvyššia rada zvierat: komorný spevák Mňaurízio di Mňauro a krkavec Jakub Krákor. Podarí sa kocúrovi a jeho kamarátovi zachrániť planétu? A aké priania nakoniec vyplní čárymáryfučpunč?

Čítajte, dozviete sa VIAC!!!

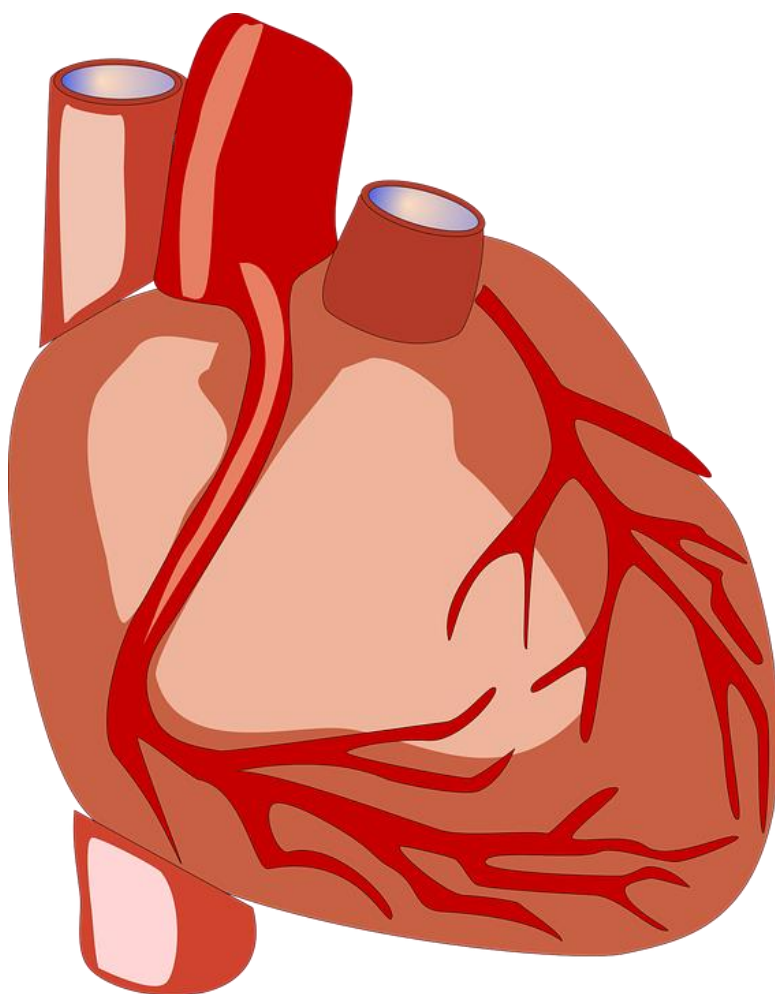
SRDCE – naučme sa niečo

Ľudské srdce je najdôležitejším orgánom v našom tele. Ak by srdce prestalo biť, život by sa pre nás jednoducho skončil. Srdce zohráva dôležitú úlohu v našom tele, pretože pumpuje krv cez obehovú sústavu vďaka rytmickému sťahom. Okrem iného je srdce aj symbolom lásky. Všetko nasvedčuje tomu, že si zaslúžime o ňom vedieť niečo viac!

CHOROBY SRDCA

Až 50 % úmrtí na Slovensku spôsobujú choroby srdcovo-cievneho charakteru. Ale veľká poklona patrí úspechom modernej medicíny. Transplantácie srdca môžu vrátiť život ľuďom s chorým srdcom.

Choroby vznikajú následkom nezdravého životného štýlu, napríklad: prejedanie sa, fajčenie, alkoholizmus, či v neposlednom rade konzumovanie potravín bohatých na tuky a cholesterol. Nezdravý životný štýl spôsobuje vážne poškodenia srdca už v skorom veku.

Základnými a typickými príznakmi ochorenia srdca sú:

- **Bolesť na hrudníku** – väčšinou prudká, pálivá, lokalizovaná za hrudnú kosť, často s vyžarovaním do krku alebo ľavej ruky
- **Dýchavičnosť** – spočiatku pri námahe, neskôr aj pri veľmi malom zaťažení alebo v pokoji. Dýchavica sa zhoršuje v ľahu alebo v predklone
- **Pocity búšenia srdca, náhla slabosť, závrate až strata vedomia.**

ZAÚJÍMAVOSTI

1. Každý deň vyprodukuje srdce dostatok energie pre pohon kamiónu, vo vzdialenosti asi 32 kilometrov.
2. Najväčšou hrozbou pre vaše zdravie je ochorenie srdca.
3. Srdce má vlastný elektrický impulz. Vzhľadom k tomuto faktu dokáže biť aj po odobratí od tela. Dokáže však biť len pokiaľ má zásobu kyslíka.
4. Ženské srdce bije rýchlejšie než mužské srdce.
5. Naše srdce za celý život vykoná viac ako 2,5 miliardy úderov.
6. Ľudské srdce je dokonale fungujúci dutý sval a dokáže pracovať bez prestávky 24 hodín denne po celý život. Srdce sa stiahne približne 100 000 krát denne.
7. Chyťte tenisovú loptičku a stlačte ju najpevnejšie ako viete. Presne takouto silou vaše srdce pumpuje krv.
8. Spojené krvné cievy nášho tela by merali 96 000 km. Pre porovnanie – obvod rovníka je 40 075 km.
9. Každý deň srdce prečerpá viac ako 7000 litrov krvi.
10. Najťažšie srdce má modrá veľryba. Jej srdce váži 680 kilogramov.

Pripravila: Lea Mihalovičová, 9.A

Varenie s Bukovinkami

Muffiny a vanilkové rožky

Muffiny

Prísady:

2 hrnčeky hladkej múky (môžeme 1 hrnček múky a 1 hrnček orechov)
1 hrnček mlieka (ak máte acidko, kludne ním nahrad'te aspoň časť mlieka)
1/2 hrnčeka kryštálového cukru
1/2 prášku do pečiva
2 celé vajička
4 PL oleja
1 vanilkový cukor
štipka soli
približne 1 hrnček ovocia (moja mama a ja dávame nakrájané jablčka)
približne 50g čokolády

POSTUP PRÍPRAVY:

Vajička si vymiešame do penista, pridáme štipku soli, cukor, vanilkový cukor, potom olej, mlieko a nakoniec preosiatu múku zmiešanú s práškom do pečiva. Cesto vylejeme do košíčkov a na vrch dáme kúsky polámanej čokolády a po lyžičke ovocia. Pečieme vo vyhriatej rúre na 170°, 15 až 20 min. Ja som ich mala hotové za 18. Potom vyberieme a necháme na mriežke vychladnúť. Môžete posypať aj práškovým cukrom.

Vanilkové rožky

PRÍSADY:

250 g hladkej múky,
200 g zmäknutého masla (palmarín, hera),
120 g mletých orechov,
80 g práškového cukru,
na obal'ovanie vanilkový cukor zmiešaný s práškovým

POSTUP PRÍPRAVY

Všetky přísady spolu zmiešame a cesto necháme 30 minút v chladničke. Potom vyberieme, tvarujeme rožky a pečieme pri 150 stupňoch. Ešte teplé obal'ujeme v cukre.

PRAJEM VÁM DOBRÚ CHUŤ !!! redaktor Ivko

Naše sliepky – svet okolo nás podľa redaktorky Lenky

Naše sliepky sú veľmi zábavné. Starký a starká majú rôzne druhy sliepok. Majú aj mená napríklad : Pok pok, Bielka, Biela pani aj Lady...

Najradšej mám sliepku Pok poka. Ako som sa zoznámila s Pok pokom ? Bolo to tak, keď som išla pozrieť vajíčka, tak som zbadala Pok poka. Pohladkala som si ju a zapáčila sa mi. Ako Pok pok vyzerá ? Ako normálna sliepka a je hnedá. Koľko má Pok pok rokov ? Asi tak 5 rokov. Ale mám rada aj iné sliepky.

Pok pok

Priateľstvo

Príslovie: *"V núdzi poznáš priateľa"*, pozná hádam každý. Priateľstvo je podľa mňa najsilnejšie puto, ktoré môže vzniknúť medzi dvoma ľuďmi. Možno si teraz hovoríte – a čo láska? Veď tá „hory prenáša“. Súhlasím, ak hovoríme o láske medzi mužom a ženou. Priateľstvo je ale podľa mňa oveľa cennejšie a hlavne trvácnejšie. Láska môže trvať týždeň, rok alebo aj tridsať rokov.

Skutočné priateľstvo ale trvá väčšinou celý život. O tomto hovorí aj jedno čínske príslovie: „Ak chceš byť šťastný jeden deň – opi sa, ak chceš byť šťastný jeden rok – zamiluj sa, ak ale chceš byť šťastný celý život – nájdi si skutočného priateľa.“

Skutočný priateľ ti je ochotný vždy nezištne pomôcť. Môžeš mu bez rizika povedať každé tajomstvo. Úprimne ti povie svoj názor. Ak sa s ním podeliš o smútok, bude polovičný, ak sa s ním podeliš o radosť, bude dvojnásobná. Poznáte navzájom svoje chyby a nedostatky, ale v priateľstve sa takéto veci ignorujú.

Je rozdiel medzi priateľstvom a kamarátstvom. Kamarátov môže mať človek celý rad, ale dobrých priateľov má človek za život len málo. Prvé kamarátstva začínajú v útlom veku, napr. v materskej škôlke, keď okolo nás zoskupujeme ľudí, ktorí sú nám bližší ako ostatní. A práve takto si začíname tvoriť prvé kamarátstva. Priateľstvá ale ešte nie. Postupom času sa ale kamaráti menia. Sú viazaní na školy a krúžky, ktoré nemáme stále rovnaké. Ak však takéto kamarátstvo vydrží aj zmenu školy, záujmov, či dokonca adresy, myslím si, že by sme ho mohli nazvať priateľstvom.

Skrátka, podľa mňa je priateľstvo jedným z najväčších pokladov na svete.

Pripravila: Katka Gersová, 9.A

MOJE VIANOČNÉ KNIHY

Na Vianoce som dostal dve knihy od môjho kamaráta. Jedna sa volá Minecraft: Ostrov a druhá sa volá Minecraft: Havária.

Minecraft je videohra. Vybral som si tú knihu, ktorá ma viac zaujala a to bola Minecraft: Ostrov. Je to oficiálny výrobok Mojang. Táto kniha je o tom, ako naozaj ľudia hrali minecraft. Tento príbeh napísal Max Brooks, ako musel hrať na opustenom ostrove. Na začiatku bol iba vo vode, ale po čase doplával na ostrov a tam sa zlepšoval a zlepšoval. Knihu som ešte nedočítal, ale viem, že je to veľmi zaujímavá a dobrodružná a dlhá kniha, tak mám sa na čo tešiť. A ako poznám minecraft je to veľa zábavy a dobrodružstva. Tá druhá kniha je tiež zaujímavá. Ale o tom niekedy inokedy.

Pripravil: Adamko Laurovič, redakcia